

Przedmowa

W zakres działalności każdej wyższej uczelni wchodzi wszelkie sprawy dotyczące nauki, pedagogiki i dydaktyki. Te trzy pozycje stanowią najważniejsze funkcje uczelni akademickiej, każdego jej wydziału i każdej katedry. Funkcje nauki, wychowania i nauczania są równorzędne co do ich wpływu na poziom wykonywania przez uczelnię jej zasadniczych zadań. Dlatego też powinny być równoległe i łącznie traktowane.

Należy jednak wyraźnie zaznaczyć, że bez zdecydowanego i twórczego rozwinięcia funkcji naukowej szczególnie w skali katedr, a następnie w skali wydziałów i w końcu w skali całej uczelni, nie może być mowy o prawidłowym rozwoju funkcji wychowawczej i dydaktycznej. Działalność naukowa w ramach uczelni wyższej jest jak gdyby ukoronowaniem działalności wychowawczej i dydaktycznej. Jeżeli funkcja dydaktyczna uczelni wyższej łączy się ściśle z funkcją pedagogiczną, to funkcja dydaktyczna powinna łączyć się jak najbardziej widocznie z funkcją naukową. Ażeby dobrze nauczać, trzeba znać dobrze przedmiot nauczania, co w skali uczelni wyższej oznacza konieczność brania czynnego udziału w rozwoju naukowym tej dyscypliny, która jest treścią działania dydaktycznego.

Wspomniane trzy funkcje zatem muszą się wzajemnie zająbiać i tworzyć w obrębie szczególnie katedry pewną całość działania. Owa integracja funkcji pedagogicznej, dydaktycznej i naukowej - to wyjątkowo ważne i odpowiedzialne zadanie katedry, gdyż ona przede wszystkim może integrację tę praktycznie przeprowadzać w warunkach pracy uczelni wyższej.

Przy ustawianiu i rozwijaniu jakiegokolwiek funkcji w katedrze bardzo ważnym i pożytecznym czynnikiem, sprzyjającym osiągnięciu pomyślnych rezultatów, jest działanie kolegialne. Kolegialne traktowanie pracy w katedrze wytwarza bowiem atmosferę wspólnej odpowiedzialności za wyniki, atmosferę wzajemnego zaufania pomiędzy kierownikiem a pracownikami, pomiędzy wszystkimi zaś członkami katedry atmosferę wzajemnej życzliwości i konstruktywnej współpracy.

Na tle przytoczonych poglądów na rolę katedry w pracy szkoły wyższej doszedł do skutku pierwszy zeszyt naukowy Katedry Mechaniki i Wytrzymałości Materiałów na Wydziale Budownictwa Przemysłowego i Ogólnego Politechniki Śląskiej, który jest widomą oznaką dążenia do prawidłowego rozwijania funkcji naukowej, jako jednego z trzech podstawowych zadań katedry.

W pracach składających się na treść zeszytu przeważają zagadnienia ze statyki układów prętowych. Zagadnienia te wchodzi w zakres jednego z głównych problemów naukowych, którymi ostatnio Katedra Mechaniki i Wytrzymałości Materiałów dość intensywnie się zajmuje. Poważnym bodźcem do tych zainteresowań stały się poważne prace naukowo-badawcze z zakresu nowych metod obliczania rurociągów samokompensacyjnych, rozpracowywanych w katedrze w ramach długofalowej współpracy naukowej z Biurem Projektów Energetycznych "Energoprojekt" w Warszawie i Gliwicach.

Marian JANUSZ